

Gospod župnik! Izrazil sem mnenje kristjana, ki je hkrati razočaran, toda tudi poln zaupanja. Morda porečete, če imaš vero, te bodo pridige že užgale. Cutim se drznega, da sem tako kritiziral. Vestе kaj? Na tihem se bova pogodila: jaz bom molil za Vas, da bi pridigali kot si želim; Vi pa molite zame, da bi me Sv. Duh razsvetlil, da bi v Vaših pridigah srečaval Kristusa!

Vaš poslušalec

IZ ŽIVOTA — ZA ŽIVOT!

NEKOLIKO (NE)LITURGIJSKIH SLIČICA

Iznosim nekoliko doživljenih stvari. Stvari kojih ne bi smjelo biti, a svrha je ovih redaka da ih bude što manje ili najbolje — nikako!

— Ulazim nedjeljom u veliku župsku crkvu. Župu vode redovnici, kojih ima dosta. Na tri (bliza) oltara služe se tri sv. Mise. Pod jednom svećenik dijeli sv. Pričest, druga je upravo kod riječi Pretvorbe, a na trećoj svećenik započinje ulazne molitve. Tako se i nastavlja, svijet se po crkvi miješa, ministranti zvone i glasno odgovaraju. Glasne i poluglasne molitve se miješaju. Nije mi ugodno. Tek kod jedne sv. Mise se sv. Pričest dijeli kako treba.

Na izlazu susrećem prijatelja sa suprugom. Oboje su intelektualci. Gospođa se tuži: »Uz najbolju volju se čovjek ni ovdje u crkvi ne može sabrati!« I oboje postavljaju pitanje: »Zašto se ovako neliturgijski organizira služba Božja nedjeljom?«

— Poznata naša katedrala. Tiha je sv. Misa, nedjeljom i blagdanima prilično posjećena. Sv. Misa se služi na glavnom oltaru. Negdje oko poslanice se na pobočnom oltaru dijeli Sv. Pričest, međutim Sv. Priečesti nema ni na glavnom, a ni na pobočnom oltaru u času kada se svećenik pričešćuje.

Poslije sv. Mise moram moliti posebno Sv. Priečest...

— Na proputovanju sam. U nedjelju ujutro bih htio u primorskom mjestu sudjelovati kod Sv. Mise. Dolazim u jednu od župskih crkava i konstatiram da sam za pola sata uranio, treba čekati. Pitam u sakristiji gdje u ovaj sat (puni sat!) ima u obližnjim crkvama (ima ih dosta!) sv. Misa. Ne zna mi odgovoriti. Žurim u susjednu crkvu — udaljenu svega nekoliko stotina koraka — i doista, za koji čas počinje sv. Misa.

Kako smo »nezainteresirani« za sve što se događa izvan »naše« crkve, a živimo u gradu kroz koji prolaze tisuće putnika, kojima bi trebalo biti pri ruci i omogućiti im točnim informacijama na koji način mogu udovoljiti svojoj dužnosti (najbolje bi bilo, da na svim crkvama postoje planovi gradova sa svim podacima o crkvama i službi Božjoj!).

— Radni je dan, ali blagdan. Žurim rano ujutro u našu katedralu. Deset svećenika **istovremeno** služi sv. Mise, a gradski mi župnik togā grada sa želošću kaže, kako mora trinitirati, jer mu je nemoguće doći do svećenika, koji bi mu barem na blagdane olakšao rad u periferijskoj crkvi.

— Na odmoru sam u primorskom mjestu. Radni je dan, ali želim sudjelovati kod Sv. Mise, no poslije 8 sati ujutro nema ni u jednoj crkvi više sv. Misa. Pitam gradskog župnika, zašto je tako služba u gradu organizirana, treba voditi računa i o onima koji ujutro rano ne mogu doći u crkvu (domaćice, ljudi slabijeg zdravlja, ljudi na odmoru). Dobio sam odgovor: »Pa ne mogu svećenici svoj dnevni red raskidati«!

Pitam: pa za koga i radi čega se služe sv. Mise? Da li radi vjernika ili radi... »dnevnog reda«?

I konačno tri »svježe« slike (nakon reforme i nakon 7. III 1965. godine!).

— Opet sam u katedrali. Opet se na više oltara služe sv. Mise istovremeno! Radni je dan i ujutro rano nema ni 50 vjernika... Koliko bi vjernika u periferijskim župama rado prisustvovalo sv. Misama poslije podne i u različite sate!...

— Velika gradska župa (nažalost, ona ista — na početku navedena!). Na jednom oltaru svećenik zajedno s vjernicima (svi vrlo neuhodano!) moli »Oče naš«, na nedalekom oltaru svećenik izgovara riječi Pretvorbe, a ministrant prilično »energično« zvoní...

— Radni je dan. Rano ujutro se u nekoj katedrali služi sv. Misa. Prva je subota, pa je nešto malo više svijeta negoli drugih dana. Svećenik čita za se sv. Misu, a skupina vjernika, predvođena od čč. sestara, zajednički glasno moli - krunicu. Puna četiri mjeseca nakon reforme koja je to zabranila.

Ali nije svuda tako...

— U velikoj sam seoskoj župi. Radni je dan. Sv. Misa navečer. Svi vjernici skladno i odlučno sudjeluju sa svećenikom u prinošenju Žrtve. Nema nerviranja, ni zastajkivanja. Lijep broj sv. Pričesti.

Pitam župnika kako je to kod njega reforma brzo primjenjena u život. Odgovara mi da je godinu dana spremao svoje vjernike na reformu i da sada nakon 7. ožujka nije bilo nikakvog problema.

Kad je jedan mogao, mogli bi i drugi...

Vjernik

GLAGOLSKI MISALI U ZBIRCI FRANJEVAČKOG SAMOSTANA U IMOTSKOM

(Još nešto povodom 70-godišnjice jednog liturgijskog događaja u Barskoj nadbiskupiji).

Zbirka franjevačkog samostana u Imotskom posjeduje četiri razna izdanja glagolskih misala i jedan glagolski brevijar.

Najstariji je misal djelo poznatog glagoliste, biskupa Mateja Karamana. Vrlo je dobro sačuvan.

U istoj Zbirci nalazi se »Pars aestiva« glagolskog brevijara, kojeg je Propaganda izdala 1791. Osminskog je formata, deset cm debeo. Dobro je sačuvan. Na njegovoj posljednjoj stranici, napisano